

Leiligheden til ved et Endringsforslag til det nu foreliggende Lovforslag at realisere sine Ideer om Danmark til Slesvig, saa skal jeg dog henstille til hans æsthetiske Sande, om det rette Sted til at realisere denne Tanke er ved en Tillægsbestemmelse til en Høkerlov.

Minestad: Den ærede sidste Taler gjorde den Bemærkning, at det nu havde viist sig for Alle, at Høkerloven var en slet Lov, men jeg forstod ikke rigtigt, om den ærede Rigsdagsmand dermed meente, at man siden den 8de Marts d. A. havde faaet tilstrækkelig Erfaring i denne Henseende, eller om han meente, det fremgik af det foreliggende Forslag til Forandringer i Høkerloven. Man kan heller ikke rigtigt see af den ærede Rigsdagsmands Uttringer, om han mener, at Høkerloven er slet i den Form, hvori den foreligger, eller om den overhovedet i dens Princip er en slet Lov. Det blev indbrømmet her i Marts Maaned i denne Sal, at der vistnok var nogle Mangler ved Høkerloven i den Skikkelse, hvori den var kommen til os fra et andet Sted, men det blev tillige udtalt, at det dog ogsaa maatte indrømmes, at Principet i den var saa sundt og saa fornuftigt, at det var nødvendigt at lade den komme ud, selv med disse Mangler, som Tiden jo nok vilde tage bort. Jeg erindrer meget godt, at den ærede Rigsdagsmand dengang talte meget skarpt mod Loven; men jeg troer ikke, han fandt nogen Sympathie i denne Sal; thi vi sandt, at Principet var meget godt. Jeg veed ogsaa, at der siden er bleven reist en stærk Storm mod Loven, og at det er blevet sagt, at Kjøbstæderne bleve ruinerede; det har man imidlertid hørt saa mange Gange; men det har dog nu viist sig, og alle de, jeg har talt med, og paa hvis Dom man maa sætte nogen Priis, have udtalt, at det slet ikke var Tilfældet, men at de fornuftige Mænd i Kjøbstæderne netop paa Grund af Høkerloven havde faaet Mere at bestille end hidtil. Det er jo ganske sandt, at den daarlige Kjøbmand ikke meer kan sætte de uformuende Klasser i Skat, saaledes som tidligere er skeet, da der ingen Høkerlov gaves; men at det har viist sig, at denne Lov har været til Gavn, ikke alene for det Hele, men ogsaa for Kjøbstæderne, det

troer jeg, ligesom jeg ogsaa troer, at det var den saakaldte spidsborgerlige Opfattelse, der ledebe til at troe, at Loven vilde ruinere Kjøbstæderne. Men den Følge har man jo, som sagt, ikke seet af Loven, der har ikke viist sig noget Tegn til, at nogle Kjøbstæder ere ødelagte eller ere gaaede tilbage i Folkemængde eller i Velstand, siden Høkerloven udkom.

Jeg kan heller ikke være enig med den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) i, at det er en uheldig Bestemmelse, Regjeringen har truffet i § 1, hvorved Omfanget af de Steder, hvor Høkerne kunne kjøbe deres Varer, udvides. Det er jo ganske sandt, at dette kun eller fornemmelig vil kunne faae Indflydelse paa de sydlige Kjøbstæder, men jeg kan virkelig ikke indsee, at disse have nogen Grund til at beklage sig; thi, naar der idelig farer Skibe frem og tilbage, saa vil det jo være meget let for Kjøbmandene der at erhverve sig Varerne saaledes, at de kunne sælge dem billigere til Landhøkerne, end disse paa anden Maade kunne faae Varerne. Man maa nemlig lægge Mærke til, at de, da de staae i en større Bevrist, kunne tage Varerne i større Quantiteter end Landhøkerne og derfor ogsaa vilde kunne faae dem billigere, end disse. Jeg troer saaledes, at man bør følge den Vej, som er anvist af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), nemlig at gaae ind paa Regjeringens Forslag.

A. Sage: En velskrevet Lov vil jeg ikke kalde Høkerloven, men man vil erindre, at medens Majoriteten i dette Thing i forrige Session antog, at den herfra var ret vel skreven, fik vi den omskrevet tilbage fra det andet Thing. Jeg kan ikke tilskrive denne Omskrivning nogen anden Grund, end at vore vise Colleger bleve noget forstrækkede; ellers troer jeg ikke, man vilde have affattet Loven i en saadan Form, at vi her meget maatte betænke os paa, om vi vilde lade den komme ud i den Skikkelse, den havde faaet; thi den var virkelig meget langt fra at være saaledes, som en velskrevet og forstandig Lov bør være. Naar den nu atter er kommen til os — og det maatte